

Kelenderis 2006 Yılı Kazı, Onarım ve Sergileme Çalışmaları

Excavations, Repair and Display Works at Kelenderis in 2006

Levent ZOROĞLU

Kalıntıları Mersin İli Aydıncık İlçesi'nde bulunan ve Dağlık Kilikya Bölgesi'nin Akdeniz kıyısındaki en önemli liman kentlerinden biri olan Kelenderis'te 2006 yılı sezonunda, agorada ortaya çıkmış olan Geç Antik Çağ'a ait Agora Bazilikası'nda ve kentin Doğu Nekropolünde yürütülen kazılarla birlikte, Yılanlı Ada önlerinde ve antik kentin limanında sualtı tespit ve araştırma çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bunlara ek olarak, onarım ve sergileme çalışmaları da sürdürülmüştür.

Agora Bazilikası'ndaki Çalışmalar:

İlk kez 2002 yılında agorada tespit ettiğimiz ve sonraki kazı sezonlarda üzerini açmaya başladığımız Agora Bazilikası'ndaki çalışmalarımız üç alanda gerçekleştirilmiştir. Bunlardan ilki bazilikanın apsis bölümü olup, bunun zeminini kaplayan, ancak zaman içinde yerinden oynamış olan *opus sectile* tarzında yapılmış döşeme sağlamlaştırıldı, çizimleri yapıldı.

Agora Bazilikası'ndaki ikinci çalışma alanımız, apsisin önüdür. Burası apsisten şimdilik üç basamakla inilen ve asıl ana salonun nihayetine rastlayan kısımdır. Geçen yıllarda burada yürüttüğümüz çalışmalarda, büyük bir fırın ortaya çıkarmıştık. Yaklaşık 2.50 m. çapındaki bu fırında asıl yapıya ait olan çok sayıdaki mermer mimari parçanın yakılarak, kireç elde edildiğini düşünüyoruz. Genellikle gri-siyah renkte, yoğun kül ve kömür parçaları içeren bir toprakta, aynı zamanda kireç ve kireç harcı parçalarının olması, çevrede asıl yapıya ait düzgün şekilli, şekilsiz veya özellikle kırılmış mermerden mimari parçaların varlığı bu savımızı destekler. Ayrıca, çatı kiremitleri, çoğunluğunu mutfak kaplarının oluşturduğu kaba seramik parçaları, yer yer cam, cam mozaik taneleri, metal eşyalara ait parçalar, bu dolguda karşımıza çıkan diğer malzemelerdir. Son olarak, yine aynı dolguda

The 2006 campaign at Kelenderis, one of the most important harbour towns of Rough Cilicia, now within the Aydıncık ilçesi of Mersin ili, covered three main areas, two of which are on the land, the last under the water. The land excavations were conducted in the Late Antique Agora Basilica and in the East Necropolis while the underwater archaeological surveys and documentation were conducted by Yılanlı Ada and in the ancient harbour. In addition, the repair and display works continued.

Work at the Agora Basilica:

The work at the Basilica first identified in 2002 in the Agora and which began to be uncovered from the onwards continued in three areas. The first area was the apse where the partially deformed opus sectile floor pavement was strengthened and documented.

The second area was the part before the apse, three steps down from it, forming the termination of the naos. Our previous work here had brought to light a large kiln of 2.50 m. in diameter. We are of the opinion that this kiln was used to burn the original marble pieces of the structure in order to procure lime. This kiln area has grey-black earth containing extensive ash and charred particles as well as lime and lime mortar pieces and fine, amorphous or broken fragments belonging to the structure, further supporting our hypothesis. In addition, this filling yielded roof tiles, fragments belonging to coarse wares mainly for kitchen use, glass pieces, glass tesserae and metal fragments. Finally, the remains belonging to the main structure are also found in situ here, which helps us to attain our goal. In the first stage of the work before the apse, the filling over the steps between the apse and the naos and the marble plaques forming their

in situ olarak kalmış olan asıl yapının mimarisine ait kalıntılar da görülmektedir ki burada yürüttüğümüz çalışmaların amacı da asıl mimarinin ortaya çıkarılmasıdır. Apsis önündeki çalışmaların ilk ayağında, önce apsisin asıl salona inişi sağlayan basamakların üzerini ve cephesini kaplayan mermer levhaların üzerindeki dolgu kaldırılmaya başlandı. Bu sırada apsisin aynı zamanda zeminini oluşturan üstten ilk basamağın cephe kaplaması olarak yerleştirilmiş mermer levhanın üzerinde, bir bölümü eskiden tahrip olmuş olan, iki satırlık bir Eski Yunanca yazıt ortaya çıktı. Yazıttan anlaşıldığı kadarıyla, adları metnin başlangıcındaki kırık yere rastlayan bölümde bulunan olasılıkla bir ya da iki kişi *bemanın*, yani apsisin zemin kaplamasının, yani *opus sectilenin* inşasına katkıda bulunmuşlardır. Basamaktan oldukça ayrılmış olan bu yazıtlı kaplama levhasının arka yüzündeki dolgu toprağı temizlendiğinde, bu yüzde de, bir başka Eski Yunanca yazıtın olduğu görüldü. Bu arka yüzdeki yazıtın harf özellikleri dikkate alındığında, ön yüze kıyasla çok daha özenle kazındığı açıkça görülmektedir. Bu bakımdan, bazilikanın en azından Erken Hıristiyanlık Dönemi'ne ait olduğunu dikkate alarak bu yazıtın daha erken döneme ait bir metin parçası olduğu söylenebilir. En az 3 satırlık bu metin levhasının diğer parçaları olmadığı için, niteliği hakkında bir yorum yapmak olanaksızdır; ancak bir ithaf yazıtı olduğu söylenebilir. Bundan da anlaşılıyor ki, çevrede gördüğümüz pek çok mermer mimari parça gibi, bu yazıtlı levha da devşirmedir; ikinci kez, hem merdiven basamağının kaplaması, hem de, ithaf yazıtı işlevlerine sahiptir. Bu iki taraflı yazıtlı levha bazilikadaki çalışmalar tamamlandığında yerine konmak üzere, korunma ve temizlik amacıyla sökülerek depoya kaldırıldı.

Bazilikadaki diğer çalışma alanımız, güney yan nefi ana neften ayıran güney revağı oluşturan sütun kaidelerinin etrafının temizlenmesiydi. Geçen kazı sezonunda ortaya çıkmış olan bu kaidelerin çevresinin temizliği tamamlandı ve bazilika ana salonunun plan şeması ortaya çıktı. Buna göre, burada, bir tanesi devşirme olmak üzere 5 sütun kaidesi bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesinin, üzerindeki sütunun alt bölümü, kırılmış olsa da, yerindedir. Devşirme olmayan diğer kaideler çok basit profilli iken, devşirme olan tek kaide Attik-İon tarzındadır. Kaideler dikdörtgen veya kare şekilli, kireç taşından yapılmış levhalardan oluşturulan bir zemin üzerine oturmaktadır. Revağın bazilikanın güney duvarı ile mesafesi 3.90 m. kadardır. Dolayısıyla bu ölçü, aynı zamanda yan nefin genişliğini de vermektedir. Kesin olmasa da, elimizdeki ipuçlarına göre, yan nefin zeminin mozaik kaplı olduğu görülmektedir ki, bunun sağlamlasını ve özelliklerini önümüzdeki kazı sezonunda, tam olarak ortaya koyabileceğiz.

facade was removed. On the marble plaque which forms the facing of the top step, extending as the floor of the apse there was found a two-line inscription in Greek, which had been partially damaged in the past. As is inferred from this inscription, possibly one or two people whose names are lost on the missing broken part from the beginning of the inscription, contributed to the construction of the floor pavement of the bema, i.e. the opus sectile pavement. When the filling behind this plaque which stood quite apart from the step was cleaned, another inscription in ancient Greek was discovered on the reverse of this plaque. Comparing the letter features of both inscriptions, it was seen that the inscription on the reverse was carved much more carefully than the inscription on the front. Consequently it is possible to claim that this inscription belonged to a period earlier than the date of the basilica which is basically dated to the Early Christian period. This inscription has a minimum of three lines but other pieces are missing; therefore, it is not possible to comment on it completely, but we can state that it was a dedicatory inscription. This plaque it is spolia re-employed as was the case for most of the nearby marble architectural pieces; this particular one was used for the second time as the facing of the step, together with the dedicatory inscription on the front of it. This plaque with inscriptions on both sides was taken to the storeroom for cleaning and preservation and will be replaced when work at the basilica is completed.

Another area of work at the basilica involved the cleaning of the column bases separating the nave from the south side aisle. When these bases were entirely exposed the plan of the basilica emerged. There are five column bases here, one of which is spolia. One still carries the lower part of the column, though it is broken. The other bases have a very plain profile and only spolia base is in the Attic-Ionic style. The bases rest on a floor paved with rectangular or square limestone plaques. The columns are 3.90 m. away from the south side wall of the basilica, which is also the width of the side aisles. Although not certainly, the side aisle seems to have been paved with mosaics; this will be clarified in the next campaign.

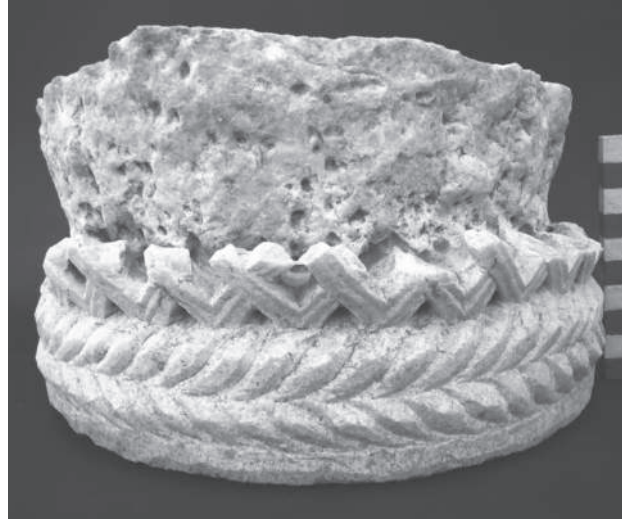
Another important area of work at the basilica was the narthex. The earth filling in a large part of the narthex was removed to a certain level and information regarding its plan and superstructure could be gathered. The following is a summary of the information gathered during the course of the campaign: First of all, the walls of the structure were in general built with rubble, spolia stones and even brick fragments here and there together with lime mortar. The 0.60 m. wide walls were later plastered over. This year it became certain that the structure has

Bazilika kazılarının diğer bir ayağını oluşturan narteks bölümünün ise, önemli bir kısmının üzerindeki toprak dolgu belli bir seviyeye kadar indirildi, planı ve üst yapısı hakkında bazı verilere ulaşıldı. Bu çalışmalar sonucunda yapı ile ilgili elde ettiğimiz bilgileri şu şekilde özetleyebiliriz: Öncelikle yapının duvarlarının örgüsünde genellikle moloz, devşirme taş, hatta yer yer tuğla parçaları ve kireç harcı kullanılmıştır. Genişliği 0.60 m. dolayında olan duvarların sonradan sıvandığı anlaşılmaktadır. Yapının "bazilika" planına sahip olduğunu bu yıl tamamen kanıtlamış olmaktadır. Buna göre asıl plan, uzunlamasına doğu-batı yönlü bir dikdörtgendir. Doğu ucunda yarım daire biçimli ve çapı 8.30 m. kadar olan apsis yer almaktadır ki, bunun yarıya yakın kısmı, son Osmanlı Dönemi'nde, buraya inşa edilen depo binaları nedeniyle yok olmuştur. Apsis duvarının kimi yerlerde 1.00 m. kadar yüksekliği korunmuştur. Şimdiki genişliği 0.60 m. kadardır. Yukarıda değinildiği gibi, zemini *opus sectile* tekniğinde, geometrik şekilli panolardan oluşturulmuştur. Apsisten basamaklarla (şimdilik 3 basamak) ana salona inilmektedir. Narteks bölümü hariç, salonun tam genişliği 14.90 m., uzunluğu 18.40 m. kadardır. Bu ana salon 3 dilime (nef) ayrılmıştır. Her dilim bir diğerinden bir revak ile ayrılmaktadır. Henüz tam olarak açılmamış olsa da, ortadaki geniş olan ana dilim yaklaşık 7.40 m., yanlardaki dilimler ise, 3.90 m.'dir. Güney revakta yer alan sütun kaidelerinden biri devşirme, diğerleri basit profillidir. Olasılıkla bu ikinciler yapının inşası sırasında imal edilmişlerdir. Sütun kaideleri arasındaki açıklık 2.30 m. kadardır. Yapının batı duvarında narteksten ana salona girişi sağlayan 3 adet giriş bulunmaktadır. Bu girişlerin asıl ölçülerini henüz tam olarak alamadık. 2006 yılı çalışmaları sonunda ancak bir kısmını ortaya çıkardığımız narteksin genişliğinin, asıl salonun genişliğine eşittir; ancak uzunluğu konusunda henüz tam bir veri elde edemedik.

Bazilikadaki çalışmalar sırasında özellikle yapının iç mekanında ne tür süslü mimari parçalar olduğunu gösteren örnekler arasında yer alan ve üzeri *ajur* tekniğinde bir kumaş deseni biçiminde işlenmiş olan mermer sütun parçası dikkat çekicidir (Res. 1).

Doğu Mezarlığı'ndaki Çalışmalar:

Doğu Mezarlığı'nda önceki yıllarda birkaç mezar açmış ve bunların niteliği ile ilgili bilgiler vermiştik. Bu mezarlığın A bölgesinde, önceki yıllarda açılan mezarların güneyinde kalan taş ocağında 2006 yılında ilk kez çalışmalarımızı başlattık. Doğu Nekropolü'ndeki zemini Batı Nekropolü'ne göre daha yumuşak kireç taşından oluşmaktadır. Bu bakımdan Doğu Nekropolü, kayanın oyularak mezar inşa edilen, dolayısıyla bir mezarlık

Res. 1 Bazilika'dan sütun parçası

Fig. 1 Decorated column fragment from the Basilica

a basilical layout extending in an east-west direction. On the east end is a semicircular apse of 8.30 m. in diameter, almost half of which was destroyed when the storehouse was built on it during the Ottoman period. The 0.60 m. wide wall of the apse is preserved up to a height of 1.00 m. The floor of the apse was paved with geometric panels executed in *opus sectile* technique. For the time being a flight of three steps lead down to the naos. Excluding the narthex, the naos is 14.90 m. wide and 18.40 m. long on the interior. The naos is arranged into three aisles separated by columns. Although not entirely cleaned, the nave is approximately 7.40 m. wide and the side aisles are 3.90 m. wide. Except for one spolia column base, the bases of the southern portico have plain profiles and it is possibly that these plain profile bases were made especially for this structure. The bases are 2.30 m. distant from each other. There are three doorways providing access from the narthex on the west into the naos. The dimensions of these doorways are not yet known for certain. The narthex could be cleared only partially in the course of 2006 campaign; thus its full depth is not known, although it stretches all along the width of the naos.

A column fragment decorated like textile in openwork is noteworthy, providing evidence concerning the architectural sculpture of the interior (Fig. 1).

Work at the East Necropolis:

In previous campaigns we uncovered a few graves from the East necropolis and informed the academic world about their qualities. In 2006, work was initiated in the quarry to the south of the graves in Section A uncovered

Res. 2 Doğu Nekropolü ve taşocağının genel görünüşü
Fig. 2 General view of the East Necropolis and the stone quarry

olma özelliği yanında, söz konusu kayaç özellikleri yüzünden, aynı zamanda bir taş ocağı ve taş işçiliğinin gerçekleştiği bir alan olması nedeniyle ilginçtir. Önceki yıllarda da bu mezarlığın batısında, küçük bir taş ocağı hakkında bilgi vermiştik. Mezarlık alanının orta bölümüne rastlayan şimdiki taş ocağı ise yaklaşık 42.00x24.00 m. ebatlarındadır. Taş alınmasından dolayı oluşan çukurun (Res. 2) yan kesitlerinde ve ortasındaki toprağın temizliği ile başladığımız çalışmalarda, alanın yüksekte kalmış doğu, kuzey, batı ve güney köşelerinden itibaren ortadaki çukurluğun zeminine kadar inen taş alma bölgeleri açıkça bellidir. Bunlar yan yana, hemzemin veya farklı seviyelerde, her biri ortalama 0.70x1.00 m. ölçülerindedir. 0.05-0.10 m. arasında değişen, düzgün yarıklar halinde kenarları vardır ve kademeler halinde küçük sekiler bulunmaktadır. Bazen, bu kademelerin bir kısmının üst köşelerinde verev olarak açılmış 0.10-0.15 m. genişliğinde ve farklı uzunluklarda yuvalar görülmektedir ki, bunlar, çevresi yontulan blokların, yerinden oynatılması için kullanılan kalaslarının yuvası olmalıdır. Bazen de kademelerin zemininde kenarları düzgün, dikdörtgen biçimde oyulmuş olan üzeri kırılmış kaya kütleleri görülmektedir ki bunların da tüm çabalara karşın kesilmiş olan kaya bloğunun yerinden çıkarılmamış olmasının bir göstergesidir. Taş ocağının kuzey sınırını tespit çalışmalarımız sırasında, birkaç mezar da tespit ettik. Bunlardan ilki (Mezar No. 1) taş ocağı çukurunun kuzey doğusunda olup, bu bölgede benzerlerini gördüğümüz mezarların dromosunun biçimine yakın görünümde bir çukurdan ibarettir. Bunun çevresinde yürüttüğümüz yüzey temizliği sırasında, bir kandil bulunmuştur. Taş ocağının güney batı köşesine yakın bir yerde, kaya zemin yüzeyinde, üst örtüsü, taş çıkarılması

in earlier campaigns. The ground of the East necropolis is of a limestone softer than that of the West necropolis and, consequently, the East necropolis is a quite interesting site, both for its necropolis layout containing rock-cut tombs and for being a quarry. In previous years we had reported on a small quarry to the west of this necropolis. The present quarry is located in the middle of the East necropolis and measures approximately 42.00x 24.00 m. A pit was formed as rocks were hewn from here (Fig. 2) and cleaning its profiles and bottom brought to light the areas where blocks were cut off from the east, south, west and north corners which remained higher. These areas measure on average 0.70x1.00 m. and are found at the same or different levels. There are regular bands of cutting 0.05-0.10 m. in width and there are steps of small benches. In some places there are grooves of varying length and 0.10-0.15 m. width extending diagonally; these should be the grooves for the wooden beams that were inserted to be able to move the blocks that had been cut. In some places there are finely cut rectangular areas in the middle of which is a broken rock surface; these should indicate where blocks could not be cut off perfectly. Our efforts to identify the northern border of the quarry resulted in the identification of several more tombs. The first tomb (No. 1) is located to the northeast of the quarry pit and is comprised a pit with the appearance of a dromos like other tombs in this area. The cleaning work around it revealed an oil lamp. Close to the southwest corner of the quarry other tombs were found whose superstructure had collapsed during the course of quarrying and they had been infilled with rubble. Thus, it can be inferred that the stone quarrying in this area must have taken place at a much later date than the erection of the tombs. In this case, the burial gifts were expected to have remained intact. Tomb No. 5, among these tombs, has been cleaned and numerous burial gifts dated to between the 5th and 3rd century B.C. were recovered close to the bottom of the tomb. The tomb was covered with glass allowing visitors to see its interior.

Further southwest of this tomb is another (No. 7), whose dromos was partially exposed. During cleaning work around it, we noticed that an opening allowing us to see the interior, where there were untouched burial gifts in this tomb and consequently, this tomb was also cleaned. On the floor of the simple stepped dromos were a commercial amphora of a Cypriot type and a bowl (Fig. 3). When the door-wing, possibly hewn from the quarry here, was removed, we found another Cyprus-type amphora and a third vase employed for transportation known as a Persian-type (Fig. 4). Our cleaning work inside the burial chamber brought to light many baked

sirasında yıkılmış, bu yüzden de içerisi molozlarla dolmuş olan başka mezarlar da ortaya çıktı. Doğal olarak bu işlem, yani taş çıkarma işi, çoğu zaman, bu mezarların kullanım tarihinden çok sonraki bir zamanda gerçekleşmiş olmalıdır. Bu durumda, mezar armağanlarının da en azından dokunulmamış bir biçimde günümüze dek ulaşmış olması gerekmektedir. Bu özellikleri içeren bir grup mezar odasından bir tanesi (Mezar No. 5) bu sezon temizlendi ve gerçekten de, içerisinde, zemine yakın seviyede, İ.Ö. 5. yy. ile 3. yy. arasına tarihlenebilen çok sayıda mezar armağanı bulundu. Bu mezarın üzeri, içerisi dışarıdan görülebilecek biçimde camlı bir örtüyle kapatılarak, koruma altına alındı.

Bu mezarın biraz daha güney batısında, dromosu kısmen açıkta olan bir başka mezar bulunmaktaydı (Mezar No. 7). Bunun çevresinin temizliği sırasında, mezarın odasının içerisini görebilecek kadar bir açıklık ortaya çıkınca, buradan bakarak incelediğimiz mezarın içerisinde dokunulmamış ölü armağanları olduğunu gördük. Bu yüzden bu mezar da temizlendi. Basit biçimde basamaklı olarak yapılmış dromosun zemininde Kıbrıs tipi denilen bir ticari amphora ile bir kase ortaya çıktı (Res. 3). Olasılıkla buradaki taş ocağından çıkarılan kapı levhası kaldırıldıktan sonra, mezar odasında yine bir Kıbrıs amphorası ile, Pers tipi denilen torpido biçimli bir üçüncü taşıma vazosu (Res. 4) bulundu. Mezar odasında yürüttüğümüz temizlik çalışmaları sırasında, çok sayıda pişmiş toprak vazo ile, kısmen erimiş olan bronz bir kase ele geçti. Mezarın dolgu toprağının son katmanında ise iki bireye ait, epey tahrip olmuş iskeletler ortaya çıktı. Bunlara çapraz olarak yerleştirilen bir üçüncü iskelet ise, mezarın arka duvarına yakın bir yerde bulunmaktaydı. Bulunan bu malzeme ışığında mezarı İ.Ö. 5. yy.'ın sonu ile İ.Ö. 4. yy.'ın başlarına tarihleyebiliriz.

Sualtı Çalışmaları:

Bu yıl Kelenderis'te iki alanda sualtı çalışmaları yürütülmüştür. Bunlardan ilki 2001 yılından beri ODTÜ-SAT-BAG üyelerince Yılanlı Ada önlerindeki çapalama ve batık bölgesinde yapılan sualtı tespit çalışmaları olup, bu yıl, daha önce sualtında tespitleri yapılan 47 çapanın daha fotoğrafları çekilmiş ve bu malzemenin envanterleri hazırlanmıştır. 2003 ve 2004 yıllarında yapılan çalışmaları tamamlar nitelikte olan bu dalışlar sonunda, eksik kalan tüm çapaların kaba çizimleri bitirilmiş ve boyutsal ölçüleri de alınmıştır. Toplamda 78 adet olan dalışların en derini 43 m. olmak üzere, dalış bilgisayarları yönetiminde yapılmış, güvenlik amaçlı olarak da, oksijen durakları ile desteklenmiştir. Dalışlarda herhangi bir tehlikeli durum ve sorun oluşmadan çalışma tamamlanmıştır.

Res. 3 5 numaralı mezarın dromosu

Fig. 3 Dromos of the tomb no. 5

clay vases and a partially melted bronze bowl. In the last layer of the earth filling inside the tomb there were poorly preserved skeletons belonging to two individuals. A third skeleton was placed diagonally close to the back wall of the tomb. The tomb finds enabled us to date this tomb to the end of the 5th-early 4th century B.C.

Underwater Archaeology:

The underwater research at Kelenderis was conducted in two areas in 2006. The first, at the anchorage and wreck area before the Yılanlı Ada, which has been surveyed by the METU Underwater Society Shipwreck Research Group, where 47 more anchors, previously identified, were photographed and documented. This year's dives were intended to complete the work conducted in 2003 and 2004 and the preliminary drawings of all the anchors have been completed and their dimensions recorded. A total of 73 dives reached a maximum depth of 43 m. guided by diving computers and supported with oxygen stops as security measures. The underwater work was completed without any dangerous situation occurring or problem.

The second area of underwater surveys in 2006 was in the harbour of Kelenderis. This first campaign in the harbour was conducted by a group from the Eastern Mediterranean University in North Cyprus and the Mersin University. Its scope was to identify the borders of the ancient harbour, to document the remains and other

Res. 4 5 numaralı mezarın içi

Fig. 4 Interior of the tomb no. 5

2006 yılı çalışmalarının ikinci sualtı çalışma bölgesi Kelenderis Limanı'dır. Kıbrıs Doğu Akdeniz ve Mersin Üniversitesi'nden bir grup ile birlikte, bu yıl ilk kez başlatılan çalışmanın amacı, Kelenderis antik limanının sınırlarının tespiti ve sualtındaki kalıntı ve diğer malzemenin kayda geçirilmesidir. Çalışmalar sırasında, daha önce varlığını saptadığımız ve kıyıdan itibaren limanın giderek derinleşen orta bölümüne doğru uzanan ve geniş bir alanı kaplayan kalıntıların üzerinde ve çevresinde dalışlar gerçekleştirildi. Öncelikle burada birikmiş olan kum ve diğer malzeme kompresör yardımıyla alan dışına atıldı. Daha sonra kalıntılar plana işlendi. Buna göre, söz konusu kalıntı, dikdörtgen biçimli büyük kireç taşı bloklarla inşa edilmiş, yaklaşık 26.00 m. uzunlukta, 5.00 m. genişlikteki bir platformun temelleridir. Bunun bir iskelenin temelleri olma olasılığını düşünüyoruz. Eğer öyle ise, ve Antik Çağ'dan kalmış ise, ortalama 20.00 m.'lik 2 yelkenlinin yanaşabilmesine olanak sağlar. Yılanlı Ada ve liman çalışmalarımızı 2007 yılında da sürdürmeyi planlıyoruz.

materials lying beneath the water. During the course of this work, dives were conducted on and around the remains previously understood to have extended from the coast to the deep central part covering a wide area. First, the sand and other deposits in this area were removed using a compressor and then the remains were mapped. The remains belong to the foundations of a platform 26 m. long and 5 m. wide built from large rectangular cut blocks. We consider that this structure may belong to a pier. If this is the case, then it would allow two sailboats of 20 m. length to moor alongside this pier. We plan to continue our work in the harbour and at Yılanlı Ada in 2007.